

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ

στα ΕΛ.Π.Ε.

Υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματά μας
Στηρίζομαστε στις δικές μας δυνάμεις

7 Μάη 2018

Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τους τέσσερις συναδέλφους μας (Μπάμπη Δευτεραίο, Ραμαντάν Ντελιλάι, Αντώνη Αβράμπο και Κώστα Μαγγούρα) που έχασαν τη ζωή τους στη φονική έκρηξη της 8^{ης} Μάη 2015 στον Ασπρόπυργο. Δεν τους ξεχνάμε γιατί έφυγαν πολύ νωρίς, ενώ είχαν ακόμα τόσα να προσφέρουν. Δεν τους ξεχνάμε γιατί άφησαν πίσω τους οικογένειες, φίλους και συναδέλφους, που η ζωή τους δεν θα είναι ποτέ ίδια.

Δεν τους ξεχνάμε όμως και γιατί το ζήτημα της ουσιαστικής ασφάλειας, που αναδείχτηκε με το χειρότερο τρόπο σε εκείνο το περιστατικό, είναι ανοιχτό και μας απειλεί όλους. Οι δυνάμεις που καθόρισαν το πλαίσιο τότε, παρέμειναν, δημιούργησαν και **συνεχίζουν να δημιουργούν πολύ συχνά παρόμοιες καταστάσεις**, που οριακά δεν έχουν συνέπειες αντίστοιχου μεγέθους. Μιλάμε για τη δύναμη εκείνη που είναι κυρίαρχη όχι μόνο στα ΕΛΠΕ αλλά και σε κάθε επιχείρηση, ανεξάρτητα από τις διαθέσεις και τις επιμέρους διαφοροποιήσεις της μιας ή της άλλης διοίκησης: **την αχαλίνωτη τάση για μεγιστοποίηση των κερδών, όπως επιτάσσουν τα συμφέροντα της εργοδοσίας.**

Αυτή δεν λογαριάζει την ανθρώπινη ζωή, από την καθημερινή εξάντληση του σώματος και του μυαλού, τη χρόνια επιβάρυνση της υγείας με ένα σωρό επαγγελματικές ασθένειες και τραυματισμούς, μέχρι και τη βίαιη απώλεια της ίδιας της ζωής. **Δεν υπολογίζει τις συνέπειες από τη χειροτέρευση των όρων δουλειάς και μαζί των όρων ζωής των εργαζόμενων**, τη μείωση του προσωπικού, την εργολαβοποίηση, την εντατικοποίηση. **Δεν έχει καν τη δυνατότητα να βγάζει συμπεράσματα από τα αποτελέσματα της δράσης της** ακόμα κι όταν οδηγούν σε τραγικά περιστατικά. Γι' αυτό και το μόνο που κάνει (και μπορεί να κάνει όσο παραμένει αχαλίνωτη) είναι να **προσπαθεί να διαχειριστεί τις πιο ακραίες περιπτώσεις**, τις πιο εξόφθαλμες από τις συνέπειες, ακριβώς γιατί **δεν μπορεί να τα βάλει με τις πραγματικές αιτίες.**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Οι εργαζόμενοι, εξαιτίας της θέσης μας και του ρόλου μας, είμαστε οι μόνοι που έχουμε τη δυνατότητα να αντιληφθούμε τους κινδύνους και να τους εκτιμήσουμε στα πραγματικά τους μεγέθη. Η δική μας σωματική ακεραιότητα απειλείται από τους κινδύνους αυτούς. Όσο περισσότερο ξεκαθαρίζουμε από τη θολούρα που προκαλεί η παραλυτική αντίληψη των «κοινών συμφερόντων» με την εργοδοσία, τόσο πιο αποτελεσματικά μπορούμε να υπερασπιστούμε το δικαίωμά όλων μας να δουλεύουμε και να ζούμε με υγεία και με ασφάλεια. Και καθημερινά και στις έκτατες, κρίσιμες καταστάσεις (που βέβαια είναι σχεδόν καθημερινές).

Η δική μας πλευρά, η πλευρά των εργαζόμενων, έχει τη δυνατότητα και επομένως και την ευθύνη να διεκδικεί, οργανωμένα και συλλογικά, το δικαίωμα στην ουσιαστική ασφάλεια, απέναντι στο πλαίσιο, τη λογική και τις πρακτικές που επιβάλλει η εργοδοσία.

- **Ο αγώνας για δουλειά με ασφάλεια και αξιοπρέπεια είναι ο καλύτερος φόρος τιμής στους αδικοχαμένους συναδέλφους!**